

§ 12.

De Obligationer eller Hypotekbeviser, som ved Tiendeindfrielsen maatte tilfalde Fideikommissar, Stiftelser, Præstekald og offentlige Institutioner, skulle baandlægges. Substitutterne for Kirketiende skal deles saaledes, at Stiftsmidlerne faa udbetalt saa meget, at Renten deraf kan svare til den aarlige Gennemsnitsudgift til Kirkens Vepligeholdelse, og at Resten bliver udbetalt til nuværende Kirkeejer.

Denne Gennemsnitsudgift udfindes saaledes:

De faktisk i de sidste 20 Aar anvendte eller beregnede Udgifter til Kirken sammenlægges; hertil føjes for en særlig Hovedreparation af Kirken inden for samme Tidsrum 10 pCt. af dens Assuranceværdi, hvorefter Beløbet, divideret med 20, giver Gennemsnits-Udgiften til Kirkens Vedligeholdelse.

§ 13.

De i § 8 nævnte „kommunale Hypotekbeviser“ skulle, for saa vidt de tilfalde Fideikommissar, Stiftelser, offentlige Institutioner o. lign., baandlægges, saa at de ikke komme i det aabne Marked.

Offentlige og umyndiges Midler kunne anlægges i disse Hypotekbeviser.

§ 14.

Hvis nogen Ejendom allerede er behæftet ved sekundære Prioriteter, kunne disse ikke, formedelst denne Lov, fra nogen af Siderne opsiges til Udbetaling før den ved Laanets Stiftelse fastsatte Opsigelsestid. Saalænge Laanet varer, maa Debitor opfylde sine Forpligtelser mod Kreditor; men de Ejeren tilkommende „kommunale Hypotekbeviser“ deponeres da hos Staten, saalænge indtil Laanet kan udbetales og den paagældende sekundære Prioritet altsaa kan blive udsløttet af Pantebogen.

Indtil dette sker, indbetaler Staten de Ejeren tilkommende Renter af de deponerede Hypotekbeviser til hans Kommune 4 pCt, aarligt, hvorimod Ejeren selv til Kommunen maa indbetale de resterende $\frac{1}{10}$ pCt. Rente aarligt af hans Panteobligation til Kommunen.

§ 15.

Saafermt Kursen paa de kommunale Hypoteksobligationer skulde staa saa lavt, at Ejeren ikke ved disses Salg kan tilvejebringe den Sum, som maatte være fornøden for at indfri et sekundært Laan, der allerede indeholdt i Ejendommen ved denne Lovs Ikrafttræden, da kan Staten forøge den Sum, som den skal udbetale Ejeren i kommunale Hypotekbeviser, med et Beløb af disse Hypotekbeviser, imod at Kommunen for dette Beløb faar en Tillægspanteobligation og at den samlede Sum af 1ste Prioritet og Kommunens hele Prioritet ikke derved bringes op over 75 pCt. ($7\frac{1}{2}$ Tiendedel) af Ejendommens takserede Værdi. Denne Tillægsobligation skal af Ejeren forrentes aarligt med $4\frac{1}{2}$ pCt., men med en aarlig Ydelse af 6 pCt. være afdraget efter ca. 30 Aars Forløb. Beløbene indbetales af Kommunen til Staten.

Saafermt der paa en Ejendom yderligere er tinglyst 3die eller højere Prioritetslaan, da skulle disse Laan, som ved denne Lov vinde forøget Sikkerhed, give Plads for de Prioriteter, som ifølge denne Lov skulle kunne tinglyses inden for 0,75 pCt. af Ejendomsværdien, uden at Kreditor derfor faar Ret til, før den kontraktlige Tid, at opsiges nævnte 3die eller højere Prioritets-Laan.

§ 16.

Ny Taksation kan enhver forlange af sin Ejendom.

Viser Ejendommen Fremgang, skal Ejeren forøge den af ham til Kommunen udstedte 2den Prioritets-Obligation med et Beløb, der svarer til $\frac{2}{10}$ af den